

DECIZIA nr. 97/2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC T SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x,
completata prin adresa nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP a Judetului Ilfov, cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la DGFP-MB sub nr. x si nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC T SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la DGFP a Judetului Ilfov sub nr. x, completata prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP a Judetului Ilfov, prin care s-a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Societatea contesta TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

Decizia de impunere contestata a fost emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul aceleiasi institutii.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC T SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

1. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aplicata sumelor imprumutate de societate de la societati afiliate, cu titlu de ajutor financiar:

Legislatia invocata de organele de inspectie fiscala, respectiv Legea nr. 93/2009 nu poate fi aplicata unor tranzactii anterioare, iar pe de alta parte nu interzice sub nicio forma activitatile de creditare facute intre societati, mai ales intre societati in cadrul aceluiasi grup.

Prevederile art. 100 din Legea nr. 99/1999 prevad expres posibilitatea acordarii acestui tip de imprumuturi. De asemenea, OG nr. 9/2000 si Directiva 2003/49/CE consacra posibilitatea imprumutului intre societati comerciale atata timp cat aceasta activitate nu este o activitate curenta a societatii.

Prin urmare, recalificarea contractelor de imprumut ca avansuri pentru care se colecteaza TVA este netemeinica.

2. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA rezultata urmare aplicarii prevederilor art. 11 alin. 1 din Codul fiscal, folosind metoda compararii preturilor, prin recalcularea arendeii achitata catre SC X SRL:

La stabilirea sumelor datorate cu titlu de аренда trebuie sa se tina cont de suprafata arendata, calitatea terenului arendat, posibilitatea de exploatare a terenului.

Metoda comparatiei preturilor folosita de organele de inspectie fiscala este nerelevanta si abuziva, intrucat aceasta metoda se foloseste atunci cand sunt vandute produse sau servicii comparabile. Comparabilitatea se poate face atunci cand cantitatile, locatia, conditiile de livrare si plata sunt identice sau similare.

Organele de inspectie fiscala au avut in vedere preturi platite pentru bunuri agricole nesimilare ca si cantitate, calitate, locatie, modalitate de plata. Preturile de аренда sunt foarte neomogene fiind cuprinse intre x lei/ha si x lei/ha, iar din punct de vedere al platii aceasta se efectueaza in principal in produse agricole.

Tranzactia nu poate produce efecte atata timp cat ea poate fi impozitata la arendator.

3. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta unor prestari de servicii pentru care nu se prezinta documente ce probeaza prestarea efectiva a serviciilor in scopul operatiunilor taxabile:

Toate facturile verificate de organul fiscal au fost emise in baza unor contracte de prestari servicii si in baza unor anexe de executie.

Afirmatia potrivit careia societatea prezinta documente ce probeaza prestarea efectiva a serviciilor in scopul operatiunilor taxabile este complet eronata atata timp cat serviciile prestate efectiv au constat in inchirierea utilajelor amenajarii terenului, acordarea de consultatii, indrumare si asistenta operationala, etc.

4. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta unor facturi care prezinta stersaturi si completari ulterioare:

Exista intr-adevar modificari pe unele facturi incriminate, modificari vizand scrierea gresita a numelui sau a adresei.

In afara de aceste modificari, facturile indeplinesc toate conditiile impuse de lege pentru a fi luate in considerare.

In concluzie, societatea solicita admiterea solicitarii de restituire a sumei de x lei reprezentand TVA de rambursat.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. x, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP a Judetului Ilfov a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t, prin care a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata contestata este 22.02.2005 - 31.05.2009.

3.1. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta sumelor imprumutate de societate de la societati afiliate, cu titlu de ajutor financiar:

Cauza supusa solutionarii este daca sumele incasate de la SC X X SRL si SC X SRL reprezinta avansuri incasate inainte de o livrare sau o prestare sau daca aceste sume reprezinta imprumuturi acordate societatii, in conditiile in care societatea beneficiara nu a fost in masura sa prezinte documente din care sa reiasa natura imprumuturilor, iar organul de inspectie fiscala nu dovedeste faptul ca sumele incasate reprezinta plata partiala a contravalorii bunurilor si serviciilor efectuate inainte de data livrării sau prestării pentru care exigibilitatea TVA intervine la data incasării.

In fapt, societatea a incasat de la SC X X SRL, in baza contractului nr. x si a actului aditional din 03.02.2009, un imprumut in suma totala de x lei. De asemenea, a incasat de la SC X SRL, in baza contractului nr. x, un imprumut in suma totala de x lei.

Organele de inspectie fiscala au considerat aceste sume ca fiind avansuri si au calculat TVA aferenta in suma de x lei pentru contractul incheiat cu SC X X SRL si TVA in suma de x lei pentru contractul incheiat cu SC X SRL.

Intrucat urmare verificarilor incrucisate efectuate de AFP Sector 5 la SC X SRL si de DGFP-Ialomita la SC X X SRL, s-a constatat si faptul ca aceste doua societati nu sunt autorizate sa efectueze operatiuni de creditare, DGFP- Ilfov a respins la rambursare TVA in suma de x lei (x lei + x lei) prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t.

In drept, potrivit art. 11 alin. 1 si art. 134² alin. 2 lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în întelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei."

"Art. 134² - (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. **Fac exceptie de la aceste prevederi** avansurile încasate pentru plata importurilor si a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum si **orice avansuri încasate pentru operatiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata partială sau integrală a contravalorii bunurilor si serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora**".

Potrivit celor consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr. x:

1. Societatea a incasat de la SC X X SRL, in baza contractului nr. x si a actului aditional din 03.02.2009, un imprumut in suma totala de x lei. De asemenea, a incasat de la SC X SRL, in baza contractului nr. x, un imprumut in suma totala de x lei.

Imprumuturile nu sunt purtatoare de dobanda si au ca termen de rambursare data de 31.12.2009.

2. In vederea verificarii tranzactiilor mai sus mentionate, DGFP-Ilfov a solicitat verificari incrucisate, astfel:

a - la DGFP-MB, respectiv la AFP Sector 5 cu privire la SC X SRL; drept urmare, prin adresa nr. x s-au certificat urmatoarele aspecte:

- existenta contractului de imprumut;
- tragerea sumelor in transe;
- sumele care au facut obiectul contractului nr. x, au fost imprumutate de SC X SRL, pe baza de contract de la SC X X SRL;
- "societatile mentionate fac parte din grupul de firme x Ltd Italia si conform Directivei nr. 49/2003 a Comisiei Europene, societatile in cadrul grupului pot acorda imprumuturi".

b - la DGFP- Ialomita cu privire la SC X X SRL; drept urmare, prin adresa nr. 449077/01.09.2009 s-au certificat urmatoarele aspecte:

- existenta contractului de imprumut;
- SC X X SRL nu este autorizata sa efectueze operatiuni de creditare.

3. Conform opiniei organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP-Ilfov, cele doua societati creditoare nu sunt autorizate sa efectueze operatiuni de creditare, motiv pentru care prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t a respins la rambursare TVA in suma de x lei (x lei + x lei), fara a avea in vedere toate constatările DGFP- Ialomita si AFP Sector 5.

In sustinerea contestatiei formulata, urmare solicitarilor exprese ale Serviciului solutionare contestatii din cadrul DGFP-MB din adresa nr. x, societatea a prezentat, prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cele doua contracte de imprumut mai sus mentionate, potrivit carora:

Contractul de imprumut nr. x:

- obiectul contractului este: "Avand in vedere relatiile de parteneriat si comerciale dintre parti, obiect al prezentului contract il reprezinta oferirea cu titlu de imprumut fara dobanda de catre SC X SRL catre SC T SRL a sumei de x lei."

- contractul nu cuprinde nicio mentiune privind scopul acordarii imprumutului.

Contractul de imprumut nr. x:

- obiectul contractului este: "Avand in vedere relatiile de parteneriat si comerciale dintre parti, obiect al prezentului contract il reprezinta oferirea cu titlu de imprumut fara dobanda de catre SC X X SRL catre SC T SRL a sumei de x lei";

- conform actului aditional nr. x din data de 03.02.2009, s-a majorat plafonul de imprumut fara dobanda de la x la x lei;

- contractul nu cuprinde nicio mentiune privind scopul acordarii imprumutului.

Din punct de vedere juridic, raporturile nascute in baza acestor contracte de imprumut s-au derulat pana la data verificarii, inclusiv, fapt confirmat si

de actului aditional nr. x din data de 03.02.2009 la contractul de imprumut nr. x, prezentat in sustinerea contestatiei, prin care s-a majorat plafonul de imprumut fara dobanda, dar si de constatarile organelor de inspectie fiscala:

- conform anexei 18 a Raportului de inspectie fiscala nr. x incheiat de DGFP-Ilfov, SC X X SRL este unul dintre principalii furnizori ai societatii contestatare;

- conform Procesului-verbal nr. x incheiat de AFP Sector 5, "intre SC X SRL si SC T SRL exista relatii de parteneriat si relatii comerciale";

- conform Procesului-verbal nr. x incheiat de DGFP-Ialomita, "SC X X SRL a derulat relatii comerciale cu SC T SRL constand in efectuarea de prestari servicii (...) in lunile septembrie 2008 (...) si decembrie 2008 (...)".

Prin urmare, derularea raporturilor dintre societati, parti in cadrul contractelor de imprumut, demonstreaza valabilitatea contractelor si presupune obligatii si drepturi asumate prin contract, precum si efecte juridice ale acestora. De altfel, asa cum am aratat anterior organele de inspectie fiscala din cadrul **AFP Sector 5 si DGFP-Ialomita au confirmat existenta contractelor, respectiv tragerea sumelor in transe din contul societatii creditoare** (AFP Sector 5).

In ceea ce priveste sustinerea DGFP-Ilfov potrivit careia Legea nr. 93/08.04.2009 interzice desfasurarea de activitati de creditare de catre persoane neautorizate, neinscrise in registrul BNR, trebuie subliniat ca aceste dispozitii "se refera la desfășurarea **cu titlu profesional** a activității de creditare" (art. 2 alin. 2).

Ca urmare, unicele constatari proprii ale organelor de inspectie fiscala potrivit carora societatea contestata a inregistrat sumele incasate in contul 462 "creditori diversi" si ca acele doua societati creditoare nu sunt autorizate sa efectueze operatiuni de creditare, **nu sunt suficiente pentru a reincadra tranzactiile respective, conform dispozitiilor art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, considerandu-le avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii.**

Prin urmare, se impune reanalizarea tranzactiilor in cauza, in functie de faptul generator, din punct de vedere al reglementarilor din Codul fiscal, in vigoare pe perioada verificata, precum si analiza daca sumele incasate cu titlu de imprumut au fost utilizate pentru achizitii de materii prime, materiale, semifabricate, utilaje, etc., pentru investitii in vederea largirii obiectului de activitate, pentru specializarea personalului, etc.

Totodata, din punct de vedere economic, sumele incasate cu titlu de imprumut pentru finantarea activitatii au influente in sensul continuarii si eventual a dezvoltarii activitatii societatii imprumutate prin asigurarea desfacerii produselor fabricate, cresterea calitatii produselor finite si eventual cresterea productiei si vanzarilor ce ar conduce implicit la cresterea veniturilor societatii si a cifrei de afaceri realizata.

Pe de alta parte, in situatia in care aceste sume ar reprezenta avansuri incasate pentru livrari de bunuri si prestari de servicii ce intra in sfera de aplicare a TVA, asa cum a constatat organul de inspectie fiscala, din punct de vedere fiscal,

sunt incidente prevederile art.134² alin. 2 lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

La incadrarea acestor sume in categoria avansurilor pentru livrari de bunuri si prestari de servicii, organele de inspectie fiscala **nu au avut in vedere aspectul contabil** potrivit caruia aceste sume ar fi trebuit evidentiata in creditul contului 419 "Clienti-creditori", potrivit OMFP nr.1752/2005.

De asemenea, organele de inspectie fiscala **nu au analizat fenomenul nici din punct de vedere economic** si anume, incasarea avansurilor pentru livrari de bunuri si prestari de servicii reprezinta, pentru client, o plata partiala sau integrala a contravalorii bunurilor si serviciilor, efectuata înainte de data livrării sau prestării, iar pentru societatea contestatoare o incasare a unor sume de bani urmata de livrare de bunuri sau prestare de servicii catre client in vederea respectării convențiilor dintre cele doua societati privind livrarile sau prestarile ulterioare si termenelor dinainte stabilite, urmand ca la livrarea finala sa se efectueze regularizarea atat a sumelor incasate/platite, cat si a TVA.

Potrivit celor prezentate, avand in vedere ca societatea nu prezinta documente din care sa rezulte natura imprumuturilor si respectarea destinatiei acestora, iar organul de inspectie fiscala nu dovedeste daca sumele incasate reprezinta plata partiala a contravalorii bunurilor si serviciilor efectuata inainte de data livrării sau prestării pentru care exigibilitatea TVA intervine la data incasării, in functie de faptul generator, **urmeaza a se desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t**, prin care DGFP-IIfov a respins la rambursare TVA in suma de x lei (x lei + x lei)

Avand in vedere ca:

- prin adresa nr. x, DGFP IIfov a comunicat ca incepand cu data de 20.08.2009, societatea si-a schimbat domiciliul din judetul x, in x;

- conform OMFP nr. 2401/2009 privind modificarea si completarea Ordinului ministrului finantelor publice nr. 2.402/2009 pentru modificarea si completarea Ordinului ministrului finantelor publice nr. 266/2007 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administratiile finantelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene si pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a contribuabililor mijlocii, incepand cu data de 01.01.2010, **SC T SRL** a fost inclusa in lista contribuabililor mijlocii a caror administrare este in competenta DGFP-MB,

urmeaza ca organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB sa analizeze natura sumelor obtinute cu titlu de imprumut sau sa faca dovada ca aceste sume incasate reprezinta avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii ce intra in sfera de aplicare a TVA si pentru care exigibilitatea TVA intervine la momentul incasării avansurilor si, pe cale de consecinta, sa stabileasca corect daca societatea datoreaza TVA.

3.2. Referitor la suma de x lei reprezentand diferenta de TVA stabilita urmare aplicării prevederilor art. 11 alin. 2 din Codul fiscal, folosind metoda comparării preturilor, prin recalcularea arendeii achitata catre SC X SRL:

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au aplicat corect metoda compararii preturilor prevazuta la art. 11 alin. 2 pct. a din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prin recalcularea arendeii achitata catre SC X SRL, la pretul mediu platit in cazul contractelor incheiate cu ceilalti parteneri, in conditiile in care documentele si argumentele prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatarile organului de inspectie fiscala.

In fapt, potrivit constatarilor din Raportului de inspectie fiscala nr. x, DGFP-IIfov a constatat ca in data de 14.03.2008 a fost incheiat contractul de arenda nr. 5, intre SC X SRL, in calitate de arendator si SC T SRL, in calitate de arendas, pretul contractului fiind de x lei, platibil la sfarsitul fiecarui an.

Ulterior, pretul contractului a fost modificat, prin actul aditional incheiat in data de 15.04.2008, fiind stabilit la suma de x euro/ha (fara TVA).

Potrivit facturii fiscale nr. x, arendatorul a facturat contravaloarea "arendeii terenului - x ha - conform contractului x - x euro x x lei/euro" - valoare = x lei + TVA = x lei, din care s-au dedus avansurile facturate anterior.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca SC X SRL si SC T SRL sunt societati afiliate, motiv pentru care au aplicat metoda compararii preturilor prevazuta la art. 11 alin. 2 pct. a din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prin recalcularea arendeii achitata catre SC X SRL, la pretul mediu platit contractelor incheiate cu ceilalti parteneri, astfel, stabilind ca suma de x lei reprezinta TVA nedeductibila.

Drept pentru care, au respins la rambursare TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 11 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 25 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

"Art. 11 - (2) În cadrul unei tranzactii între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta pretul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzactiei. La stabilirea pretului de piață al tranzactiilor între persoane afiliate se foloseste cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) **metoda comparării preturilor**, prin care pretul de piață se stabileste pe baza preturilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care pretul de piață se stabileste pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzactie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda pretului de revânzare, prin care pretul de piață se stabileste pe baza pretului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului si o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preturile de transfer emise de Organizatia pentru Cooperare si Dezvoltare Economică."

Norme metodologice:

"25. Metoda comparării preturilor

Determinarea pretului de piață are la bază comparația pretului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci **când sunt vândute produse sau servicii comparabile**. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piață, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);

b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate."

Având în vedere dispozițiile legale mai sus invocate, rezulta că în cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricărui dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției, la stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate folosindu-se una dintre cele mai adecvate metode.

În speța, organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP-Ilfov au aplicat metoda comparării prețurilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

1. În data de 14.03.2008 a fost încheiat contractul de arenda nr. x, între SC X SRL, în calitate de arendator și SC T SRL, în calitate de arendaș, prețul contractului fiind de x lei, platibil la sfârșitul fiecărui an.

Ulterior, prețul contractului a fost modificat, prin actul adițional încheiat în data de 15.04.2008, fiind stabilit la suma de x euro/ha (fără TVA).

Potrivit facturii fiscale nr. x, arendatorul a facturat contravaloarea "arendei terenului - x ha - conform contractului x - x euro x x lei/euro" - valoare = x lei + TVA = x lei, din care s-au dedus avansurile facturate anterior.

Conform contractului, obiectul acestuia îl constituie terenul agricol în suprafața de x ha situat pe raza comunelor **x** (x ha), x (x ha), **judetul** x și x (x ha), jud. x.

2. Organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB au constatat ca **SC X SRL si SC T SRL sunt persoane juridice afiliate**, in sensul dispozitiilor art. 7 pct. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, au procedat la compararea preturilor din 11 contracte arendare incheiate de societatea contestatara, in calitate de arendas, cu diverse persoane fizice, in calitate de arendatori, obiectul contractelor de arenda constituindu-l diverse tarlale si parcele de terenuri situate in **Comuna x, judetul x**.

Urmare compararilor efectuate, in functie de suprafata arendata (hectare), contravaloarea in lei conform contractelor si media/ha in lei, s-a constatat ca pretul contractului nr. x incheiat cu SC X SRL (societate afiliata) este cu mult mai mare decat pretul practicat in relatiile cu persoanele fizice cu care are incheiate contracte de arendare, avand ca obiect terenuri situate in aceeasi localitate/judet.

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit un pret unitar/ha in suma de x lei, rezultand o valoare a arendei recalculata in cazul contractului nr. x incheiat cu SC X SRL, in suma de x lei si TVA aferenta in suma de x lei.

Drept pentru care, TVA in suma de x lei (x lei - x lei) a fost considerata nedeductibila.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, se retine ca argumentele societatii cu privire la faptul ca organele de inspectie fiscala au avut in vedere preturi platite pentru bunuri agricole **nesimilare** ca si cantitate, calitate, locatie, modalitate de plata sunt neintemeiate, cata vreme pretul de piatã al tranzactiei a fost determinat prin compararea arendeii practicate in relatiile cu persoanele fizice cu care aceasta are incheiate contracte de arendare, avand ca obiect **terenuri situate in aceeasi localitate/judet, cu arenda supusa evaluãrii**, DGFP-Ilfov respectand dispozitiile pct. 25 din HG nr. 44/2004, cu privire la modalitatea de aplicare a metodei comparãrii preturilor.

Mai mult, desi i s-a solicitat in mod expres de catre organul de solutionare a contestatiei, prin adresa nr. x, confirmata in data de 11.01.2010, societatea, prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, **nu a depus niciun document** care sa sustina argumentele invocate in contestatie, cu privire la faptul ca DGFP-Ilfov a aplicat eronat metoda compararii preturilor prevazuta la art. 11 alin. 2 pct. a din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prin recalcularea arendeii achitata catre SC X SRL, societate afiliata, la pretul mediu platit in cazul contractelor incheiate cu ceilalti parteneri.

Nu poate fi retinuta nici motivatia potrivit careia tranzactia nu poate produce efecte, aceasta fiind impozitata la arendator, intrucat fiecare persoana impozabila are personalitate juridica distincta si raspunde pentru realitatea si corectitudinea datelor inregistrate, iar in situatia in care se solicita la rambursare TVA, trebuie sa justifice indeplinirea conditiilor legale pentru acordarea dreptului de deducere.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca in mod corect organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB au respins la rambursare TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t.

3.3. Referitor la TVA in suma de x lei aferenta prestarilor de servicii:

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect ca societatea nu are drept de deducere pentru TVA in suma de x lei aferenta cheltuielilor cu serviciile care fac obiectul contractelor nr. x incheiat cu SC X X SRL si nr. x incheiat cu SC X SRL, in conditiile in care nu au analizat necesitatea acestora si nici daca au fost folosite in scopul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

In fapt, potrivit constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. x, DGFP-IIfov a constatat ca societatea nu a prezentat documente ce probeaza prestarea efectiva a serviciilor care fac obiectul contractelor: nr. x incheiat cu SC X X SRL si nr. x incheiat cu SC X SRL.

Drept pentru care, au respins la rambursare TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t.

În drept, potrivit prevederilor art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare incepand cu data de 1 ianuarie 2007:

"Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) **Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:**

a) operatiuni taxabile [...]."

Conform pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) In sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, **orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa din momentul in care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica**, cu conditia sa nu se depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. **Intentia persoanei trebuie evaluata in baza elementelor obiective, cum ar fi faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii acestei activitati economice.** Deducerea se exercita prin inscrierea taxei deductibile in decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal, dupa dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) *Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:*

a) *bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;*

b) *persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.*

c) *sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal".*

Prevederi legale similare se regasesc pe intreaga perioada supusa inspectiei fiscale.

Avand in vedere cele de mai sus, rezulta ca nu poate fi dedusa taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica a persoanei impozabile, iar dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii este conditionat de efectuarea acestora in scopul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile. In cazul unor servicii care nu sunt legate de obiectul de activitate al persoanei impozabile sau nu au fost efectuate in scopul operatiunilor sale taxabile, taxa pe valoarea adaugata aferenta nu este deductibila.

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca **sunt indeplinite cumulativ** doua conditii, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.*

*In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective.***

*Totodata, din jurisprudenta comunitara reiese ca exercitarea dreptului de deducere a TVA de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea (demonstrarea) exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, statele membre avand suficienta putere de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a acestora de a desfasura activitati economice care dau dreptul la deducere, **simpliciter prezentare a unor documente neputand asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.***

De asemenea, conform prevederilor art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...).**

Potrivit art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat **"organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz"**, iar conform art. 65 alin. (2) **"organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii"**.

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a societatii** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

In prezenta cauza, organele de inspectie fiscala au stabilit ca **SC T SRL** nu indeplineste conditiile de exercitare a dreptului deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei, intrucat nu a prezentat documente ce probeaza prestarea efectiva a serviciilor care fac obiectul contractelor: nr. x incheiat cu SC X X SRL si nr. x incheiat cu SC X SRL.

In sustinerea contestatiei, societatea a anexat urmatoarele documente:

1. Referitor la serviciile prestate de SC X X SRL:

- contractul nr. x, al carui obiect il constituie:

2.1 "efectuarea de lucrari mecanice, transporturi diverse si alte servicii la cererea beneficiarului."

2.2 "Prestatorul se obliga sa efectueze prestari **conform devizului tehnologic intocmit la facturare.**"

- devizul privind situatia lucrarilor efectuate pentru beneficiarul T SRL conform contractului x - valoarea serviciilor fiind de x lei fara TVA;

- fisa "distribuita prin reevaluare la orez 2008", cu privire la "chirie utilaje RR";

- factura fiscala nr. x - valoare = x lei + TVA = x lei.

2. Referitor la serviciile prestate de SC X SRL:

- contractul nr. x, al carui obiect de activitate il constituie: acordarea de catre SC X SRL a serviciilor de consultanta, contabilitate primara, studierea pietei si de sondaj, alte servicii prestate intreprinderilor, inchirierea si subinchirierea bunurilor imobiliare proprii sau inchiriate, inchirierea masinilor si echipamentelor de birou, servicii de inchiriere/leasing operational, training al personalului.

La art. 10 din contract se mentioneaza: "pretul serviciilor efectiv furnizate va fi calculat de catre prestator pe baza **tarifarului**, a unei **fise de activitate lunare si a timpului alocat**, informatii ce **vor fi comunicate beneficiarului odata cu factura.**"

La art. 15 din contract se precizeaza: "pentru a beneficia de serviciile care fac obiectul prezentului contract, **clientul va sesiza prestatorul printr-o solicitare transmisa in scris (...).**"

- situatia facturilor X - T SRL - valori fara TVA;

- facturile fiscale mentionate in situatie, precum si documentele justificative privind prestarea serviciilor facturate care cuprind informatii privind descrierea activitatii, tarif RON, total, intocmit (nume persoana), etc.

Fata de cele mai sus, se retine ca desi societatea a prezentat organelor de solutionare a contestatiei o serie de documente, prin raportul de inspectie fiscala **nu au fost analizate serviciile mentionate in facturile si contractele** pentru care nu s-a admis la deducere TVA aferenta, respectiv:

- care este natura serviciilor, respectiv daca serviciile in cauza reprezinta costuri necesare desfasurarii activitatii, respectiv realizarii de operatiuni taxabile;

- daca aceste servicii au fost prestate efectiv si daca s-au materializat sub forma de studii, rapoarte, proiecte, planuri etc, potrivit naturii serviciilor, termenilor si conditiilor stipulate in contractele incheiate cu prestatorii;

- de exemplu:

- referitor la contractul nr. x, nu s-a analizat daca societatea are angajati proprii care pot desfasura activitatile mentionate in contractul incheiat cu SC X SRL;

- referitor la contractul nr. x, nu s-a analizat daca societatea contestatara detine/nu detine ea insasi mijloace fixe, astfel incat sa fie justificata inchirierea celor de la SC X X SRL; daca SC X X SRL are dreptul de a presta serviciile in cauza si prin intermediul altor societati, respectiv daca are dreptul de a refactura serviciile prestate de acele "alte societati".

Se retine ca prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conditioneaza deductibilitatea TVA aferenta prestarii de servicii de intentia persoanei impozabile de a le utiliza in folosul operatiunilor taxabile. In acelasi timp, contractarea unor servicii si prezentarea facturilor emise nu pot asigura exercitarea dreptului de deducere, persoana impozabila interesata avand obligatia sa prezinte, la cererea organelor de inspectie fiscala, dovezi obiective care sa-i sustina intentia declarata de a desfasura operatiuni taxabile.

Intrucat organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-IIfov nu au verificat niciunul din aspectele legate de prestarea serviciilor care fac obiectul prezentei cauze, respectiv nu au precizat care sunt dovezile prezentate in timpul controlului de societate, Serviciul solutionare contestatii din cadrul **DGFP-MB nu se poate pronunta** cu privire la legalitatea dreptului de deducere a TVA in suma de x lei aferenta serviciilor prestate.

De asemenea, in masura in care au considerat ca dovezile prezentate de societate nu sustin intentia declarata a acesteia de a realiza operatiuni taxabile, organele de inspectie fiscala aveau obligatia de a solicita dovezi suplimentare si de a formula intrebari clare, concise, concrete si la obiect pentru reprezentantul societatii contestatoare, in vederea clarificarii situatiei, potrivit Instructiunilor de completare si utilizare a formularului "Nota explicativa", aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.304/2004 privind modelul si continutul formularelor si documentelor utilizate in activitatea de inspectie fiscala.

Tinand cont de aspectele prezentate, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv urmeaza a se **desfiinta** Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Avand in vedere ca:

- prin adresa nr. x, DGFP Ilfov a comunicat ca incepand cu data de 20.08.2009, societatea si-a schimbat domiciliul din judetul x, in x;

- conform OMFP nr. 2401/2009 privind modificarea si completarea Ordinului ministrului finantelor publice nr. 2.402/2009 pentru modificarea si completarea Ordinului ministrului finantelor publice nr. 266/2007 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administratiile finantelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene si pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a contribuabililor mijlocii, incepand cu data de 01.01.2010, **SC T SRL** a fost inclusa in lista contribuabililor mijlocii a caror administrare este in competenta DGFP-MB,

urmeaza ca organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin solicitarea de dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei impozabile de a desfasura operatiuni taxabile si analiza fiscala detaliata a operatiunilor consemnate in facturile de servicii ale prestatorilor.

3.4 Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta unor facturi ce prezinta stersaturi si completari ulterioare:

Cauza supusă solutionării este dacă societatea contestata are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată in suma de x lei evidentiată în facturi care nu indeplinesc conditiile legale.

În fapt, în perioada 30.10.2008 - 15.11.2008, societatea contestata a dedus TVA in suma de x lei dintr-un număr de x facturi fiscale emise de SC x SA care prezinta stersaturi si completari ulterioare sau date incomplete.

Drept pentru care, organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB au respins la rambursare TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

“Conditii de exercitare a dreptului de deducere:

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele conditii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, **să detină o factură care să cuprindă informatiile prevăzute la art.155 alin.(5).**”

coroborate cu prevederile art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

“factura fiscală trebuie să cuprindă **în mod obligatoriu** următoarele informatii:[...]

e) **denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare** prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) **numele si adresa cumpărătorului**, precum si **codul de înregistrare în scopuri de TVA**, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum si adresa exactă a locului în care au fost transferate

bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d).”

Totodată, se retine că prin Decizia V din data de 15.01.2007 emisă de Inalta Curte de Casatie si Justitie - Sectiile Unite - publicată în Monitorul Oficial nr.732 din 30 octombrie 2007, se prevede:

“Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”

Conform prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordinul nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată:

“Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la art.155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.”

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca o prima conditie pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile de achizitie este ca societatea sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA. De asemenea, cumparatorul are obligatia de a inregistra in contabilitate facturi fiscale sau documente legal aprobate care sa contina toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu si de a verifica intocmirea corecta a acestora.

De altfel, justificarea dreptului de deducere se efectueaza cu facturi fiscale in original emise de societatea platitoare de TVA.

Mai mult, de la data aderării, legislatia română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, tara noastră s-a obligat să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curtii de Justitie Europene. Prin urmare, potrivit deciziei Curtii de Justitie C-110/94(INZO), paragrafului 23 se face trimitere la paragraful 24 din Cazul ROMPELMAN (C-268/83) unde Curtea a statuat că este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii.

Se retine ca **SC T SRL** avea obligatia justificarii dreptului de deducere a TVA cu facturi fiscale detinute in original si intocmite potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), respectiv **toate datele** prevazute de formular.

De altfel, inregistrarea in evidenta contabila a unor facturi detinute in copie si care nu contin toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu, conduce la sanctionarea societatii cu pierderea dreptului de deducere a TVA aferenta facturilor respective.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta ca, în perioada în perioada 30.10.2008 - 15.11.2008, societatea contestatara a dedus TVA

in suma de x lei dintr-un număr de x facturi fiscale emise de SC x SA care prezinta stersaturi si completari ulterioare sau date incomplete, dupa cum urmeaza:

- factura fiscala nr. x, TVA in suma de x lei - emisa pentru **SC X SRL**, in calitate de cumparator;

- factura fiscala nr. x, TVA in suma de x lei emisa de SC x SA pentru **SC X SRL**, in calitate de cumparator;

- factura fiscala nr. x, TVA in suma de x lei, nu contine CIF si Nr.ord.Reg.Com; sediul nu este cel al societatii contestatare, fiind mentionata ca adresa: x; completari ulterioare privind IBAN si banca;

- factura fiscala nr. x, TVA in suma de x lei, completari ulterioare privind CIF si IBAN; stersaturi privind sediul societatii cumparatoare, singura mentiune fiind judetul Ilfov; lipsa banca.

Referitor la facturile de mai sus, prin contestatia formulata contestatara aduce argumente care sunt ele in seze contradictorii, astfel ca, desi este de acord cu faptul ca "**exista intr-adevar modificari pe unele facturi incriminate, modificari vizand scrierea gresita a numelui sau a adresei**", considera ca facturile indeplinesc toate conditiile impuse de lege pentru a fi luate in calcul la stabilirea cuantumului TVA de rambursat.

Cu privire la modalitatea de corectare a documentelor, in speta a facturilor fiscale, prevederile art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 81¹. (1) si (2) din HG nr. 44/2004 stipuleaza:

"Art. 159. - (1) **Corectarea informatiilor înscrise în facturi** sau în alte documente care tin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează si se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informatiile din documentul initial, numărul si data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informatiile si valorile corecte, fie se emite un nou document continând informatiile si valorile corecte si concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul si data documentului corectat."

Norme metodologice:

"81¹. (1) În situatia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare, si ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operatiunilor realizate.

(2) Organele de control fiscal vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizitiilor nu contin toate informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/si acestea sunt incorecte, **dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate** în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal."

Desi din prevederile legale, se retine ca, in mod obligatoriu, corectarea facturilor se efectueaza de catre emitentul facturii (furnizor), si nu de catre beneficiar,

acest aspect nu inlatura obligatia persoanei care solicita deducerea TVA să verifice daca facturile fiscale cuprind toate informatiile obligatorii (*ca îndeplinesc toate conditiile legale pentru acordarea deducerii*) si, eventual, sa solicite furnizorului corectarea lor.

De subliniat este si faptul ca, intrucat contestatara cunostea pozitia organului de inspectie fiscala, in temeiul art. 213 alin. (4) din Codul de procedura fiscala, republicat, avea posibilitatea de a depune probe noi în sustinerea cauzei, respectiv sa faca dovada ca pe perioada desfășurării controlului documentele respective au fost corectate. Cu toate acestea, desi prin adresa nr. x, confirmata in data de 11.01.2010, organul de solutionare a contestatiei i-a solicitat contestatarii prezentarea documentelor pe care se intemeiaza contestatia formulata, nu a anexat in sustinerea cauzei **decat** facturile mai sus analizate, care, asa cum am demonstrat anterior, nu sunt intocmite potrivit dispozitiilor legale in vigoare.

Având în vedere cele retinute mai sus, precum si faptul că societatea nu prezintă certe argumente de fapt si de drept in sustinerea acestui capat de cerere, se va respinge contestatia ca neîntemeiată pentru suma de x lei reprezentand TVA respinsa la rambursare prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP-IIfov.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul Decizia V din data de 15.01.2007 emisă de Inalta Curte de Casatie si Justitie - Sectiile Unite, art. 1 alin. (1) din Ordinul nr. 2226/2006, deciziile Curtii de Justitie Europene, art. 11 alin. 1 si 2, art. 134² alin. 2 lit.b), art. 145, art.146 alin.(1) lit.a), art. 155 alin. (5), art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 25, pct. 45, pct. 81¹. (1) si (2) din HG nr. 44/2004, art. 7 alin. (2), art. 94 alin. (2), art. 213 alin. (4), art. 216 alin. 1 si 3 din Codul de procedura fiscala, republicat

DECIDE:

1. Respinge in parte ca neintemeiata contestatia formulata de **SC T SRL** pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **x lei** prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP-IIfov.

2. Desfiinteaza in parte Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. t emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP-IIfov pentru suma de **x lei** reprezentand TVA respinsa la rambursare, urmand ca organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a **SC T SRL**, tinand cont de prevederile legale, de cele retinute prin prezenta decizie si de motivatiile contestatarii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.